

[Ministeren for familiens anliggender.]

næsten kontinuerlige perioder, vil få den samme hjælp, den samme husmoderafløser, begge gange. Det kan vel næppe fastsættes i loven. Som ordningen fungerer for øjeblikket, har man lov at skifte hjælpen ud. Jeg ved godt, at der er hjem, der helst så — og det tror jeg også man skal tilstræbe — at det blev den samme hjælp begge gange, men jeg ved fra administrationen — jeg har selv siddet som tilsynsførende for husmoderafløsningen — at der kan være tilfælde, hvor en husmoderafløser efter forløbet af 14 dage simpelt hen fordi arbejdet har været hende for stort, ønsker at trække sig ud af en pleje, så der kommer en anden i stedet, og så er det ikke særlig godt, at man har låst sig fast.

Hvis der er tale om en børnemedhjælper, hvordan får man så hende, bliver der spurgt. Efter samme regler som en husmoderafløser: man ringer til kommunen, hvorfra ordningen administreres. Jeg ved godt, at hvis man skal have en husmoderafløser, så har kommunen undertiden den regel, at der skal foreligge en rekvisition forinden. Men nu står der her bag i salen en borgmester, som har den regel, at ligegyldigt hvad tid på døgnet det er, kan man tage sin telefon og meddele, at man har behov for en hjælp, og næste dags morgen ved den tid, man har ønsket det, er en sådan ved døren. Her skal man altså bare tage telefonen, behøver ikke engang at tale med nogen, men kan bare tale ind på et bånd en besked om, at man har behov for en hjælp, og så er den der — vel at mærke hvis man i kommunen har nogen til rådighed, for selvfølgelig kan der f. eks. forekomme epidemier, hvor man har alt personel så stærkt engageret, at nogle ikke kan få hjælp. At dække ind for epidemier tror jeg ikke er muligt.

Til slut vil jeg sige, at man bør overveje, om man ikke burde sprænge sygekassegrænsen, når det gælder betalingen for denne ordning. Om det vil jeg sige: prøv også at tage det med i et udvalgsarbejde.

Jeg tror at kunne sige, at med den positive modtagelse, dette forslag har fået, skulle det kunne få en forholdsvis let gang igennem tinget, og jeg siger tak for modtagelsen.

Formanden: Jeg gør til orientering opmærksom på vor forretningsordens § 11, hvori der står:

„Ved 1. behandling... drøftes lovforslaget ud fra principielle synspunkter uden nærmere gennemgang af enkeltsteder.“

Clara Munck: Da jeg var heroppe før, gjorde jeg ministeren opmærksom på, at der skete jo en væsentlig ændring ved gennemførelsen af dette lovforslag i forhold til gældende lov, hvad angår løn under uddannelse. Jeg sagde, at jeg fandt det ganske naturligt, at man fik en sådan løn. Da ministeren åbenbart ikke forstod, hvad jeg mente, vil jeg gerne lige læse et par linjer op.

Der står i den nugældende lov, at kommunen kan med refusionsberettigende virkning under en husmoderafløseres uddannelse yde hende løn. Der står i lovforslaget, at under uddannelsen har personalet ret til godtgørelse. Ikke desto mindre siger ministeren i bemærkningerne til lovforslaget:

„Forslaget svarer til de gældende regler.“

Dette har jeg påtalt; det ville være rart, om ministeren gav oplysning om nyskabelser af den ene eller den anden art.

Når jeg nu alligevel er heroppe, vil jeg nævne, at ministeren, da hun talte om uddannelsen, sagde, at hun meget gerne så en obligatorisk uddannelse, og at hun håbede, at udvalget kunne gennemføre noget sådant, for noget lignende havde man jo set før. Da jeg godt er klar over, at ministeren ønsker en obligatorisk uddannelse, har jeg set efter i det budgetoverslag, vi har fået for tiden frem til år 1970-71, og det fremgår, at familieministeren ikke har bedt om forhøjelse af de midler, hun kan bruge til uddannelse; det er stadig væk kun 1/2 mill. kr. helt frem til 1971. Det troede jeg egentlig var motiveret af det, som ministeren siger i sin fremsættelse:

„Personligt tror jeg, at der vil kunne skabes større fasthed i husmoderafløsningsordningerne, om man gjorde undervisningen af husmoderafløserne obligatorisk. Efter forhandlinger, der er ført til